

maal, som her fremtræder, hvorvidt det nemlig er nødvendigt, at denne Placat fremtræder med nye Bestemmelser, nærmest vil blive at afgjøre efter det Skjøn, som vil fremgaae af de enkelte Paragraphers Døftelse i Sammenligning med de tidligere Regler; derefter vil det blive at afgjøre, hvorvidt det for dette Aar, men ogsaa kun for dette Udskrivningsaar, maatte være hensigtsmæssigt at lade det forblive ved de gamle Regler eller at gaae ind paa det, der her er foreslaaet. Hovedmomentet forekommer mig at maatte være dette, at om man ogsaa vedtager de nu her foreslaaede Regler for dette Udskrivningsaar, saa har man ikke bundet sig dertil, de vedtages da kun som noget Transitorisk, og Justitsministeren kan da ikke ved tilkommende Lovforslag paaberaabe sig dette som Grund til at det atter skal vedtages. Det maatte, om man ogsaa gjorde Ministeriet en saadan Indrømmelse — saaledes forekommer det mig — kun være at betragte som noget aldeles transitorisk. Men uagtet dette nu ogsaa forekommer mig at fremgaae af den Erklæring, hvormed den høitærede Justitsminister aabnede sit Foredrag, saa er der dog i den Henseende opstaaet nogen Tvivl hos mig, idet den høitærede Minister senere har yttret, at man ved disse Bestemmelser vilde samle Erfaring for tilkommende Udskrivningsaar med Hensyn til, om disse Regler vare gavnlige eller ikke. Det forekommer mig altsaa, at det dog maaskee kunde være, at man vilde henholde sig ved senere Lovforslag til disse her foreslaaede transitoriske Regler; thi det er mig ikke klart, hvori den Erfaring skulde bestaae, som man vilde erhverve sig paa eet Aar. Jeg kan vel tænke mig, at Marinen vil kunne komme til Kundskab om, hvorvidt de Folk, som ere blevne udfrevne, have været brugbare for Tjenesten; men det forekommer mig ikke, at dette vilde afgive nogen synderlig Erfaring i saa Henseende, og det andet Moment i Sagen, som vistnok maa betragtes heri ligesaa vigtigt, nemlig, hvorledes disse Regler ville virke paa Udskrivningsmandskabet, det troer jeg dog aldeles ikke, man kan komme til nogen Kundskab om paa eet Aar. Naar der altsaa er Tale om at samle Erfaring, saa synes dette

at forudsætte, at Reglerne skulde være gjældende for flere Aar. Men jeg troer, at det er aldeles nødvendigt at holde fast ved, at om ogsaa de nye Regler, der nu ere foreslaaede, vedtages for i Aar, saa kan man ikke derfra hente noget Argument for, at de ogsaa skulde blive gjældende i den kommende Tid, eller optages i en ny almindelig Udskrivningslov for Tjenesteplichtigen til Søes. Jeg skal ikke indlade mig paa Detaillen af SS, idet det forekommer mig, at dette mindre henhører til denne Behandling af Sagen, end til et tilkommende Stadium. Kun skal jeg gjøre den korte Bemærkning, at forsaavidt den høitærede Justitsminister har paaberaabt sig Forhyringen og de Mlemper, den skulde medføre, med Hensyn til Udskrivningen, og derfra har hentet et Argument for det Nødvendige i, at Forhyringen ikke skulde give Tilladelse til at udeblive fra Sessionen, saa har den høitærede Minister uden Tvivl overset, at det ikke saameget er Forhyringen som Udmonstringen, der er det afgjørende Moment.

Da ikke Flere forlangte Ordet, blev det sat under Afstemning, om Sagen skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket eenstemmig blev vedtaget med 37 Stemmer.

Formanden: Vi gaae over til den næste Sag paa Dagsordenen, som er Forelæggelse af et Udkast til Lov angaaende Pensionering af Militair-Staternes Underklasser, samt en Invalideforsørgelse. Forelæggelsen skeer af den høitærede Krigsminister, som har Ordet.

Krigsministeren: Jeg har herved den Ære at forelægge Landsstinget Udkast til Lov angaaende Pensionering af Militairstaternes Underklasse samt om Invalideforsørgelse, ligesledes for Underklasserne. Dette Udkast deler sig hovedsagelig i to Affnit; det første: Pensionering formedest Alder og Svagelighed eller anden utilregnelig Aarsag; det andet Hovedaffnit er Invalideforsørgelse, nemlig Forsørgelse for dem, der ved Udførelsen af deres militaire Tjenesteplichter have faaet en saadan Legemsbeskadigelse eller Svaghed, at de for bestandig eller for en Tid maae udtræde af den militaire Tjeneste. Til disse to Hovedaffnit knytter sig under Nr. III Bestemmelserne om